

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia**

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam  
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In  
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo  
Continentvr Et Explicantvr ...

**Tomás <de Jesus>**

**Coloniæ Agrippinæ, 1684**

Cap. VII. De iis, quæ fiunt circa defunctos.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38621**

## C A P V T VI.

De Ordinibus qui initiantur.

**I**n tres partes dividitur. In prima explicat quinam ordines expiuntur, nimirum catechumeni, peccatores, energumeni, & penitentes: & quinam illuminantur, nimirum laici baptizati: & quinam perficiantur, nimirum monachi. In secunda agit de ritu consecrandi monachos. In tercia exponit mysterium horum rituum.

S.Thom.

D.Thom. I. p.q. 106. a. 2. quod in ecclesis Hierarchiis purgatio sit in substantiis, tamquam ignotorum illuminatio in perfectiorem inducet ut ait Dionysius. explicat exemplo visus qui purgatur, dum removentur tenebrae illuminatur, dum luce perfunditur; & perficitur, dum perducitur ad cognitionem colorati. E: 2. 2. q. 184. a. 8. comparat monachos cum presbyteris curatis, & Archidiaconis in statu, ordine & officio, citans Dionysium, & q. 185. a. 1. dicit ex Dionysio, perfectionem pertinere activè ad Episcopatum, sicut ad perfectum; ad monachum autem passivè, sicut ad perfectum; & quod requiratur eum esse perfectum, qui alios ad perfectionem adducit, non autem qui adducitur. Et q. 186. a. 5. quod subiectio Religiorum principaliter attendatur ad Episcopos, & q. 187. a. 3. ex eo quod Religiosi sunt principaliiter servi DEI, ut hic dicit Dionysius, non sequi magis tenet quām laicos ad opera manuaria. & 3. p.q. 27. a. 3. quomodo Angeli purgantur cum sint purissimi, & quomodo B.V. a Spiritu sancto. & q. 64. a. 1. ad 1. & q. 67. a. 1. explicant quomodo ad Diaconos pertinet expiare non quidem à peccato, sed ejiciendo immundos, &c. & quomodo ad sacerdotes illuminare.

## Documentum 37.

**D**ivisarum, diversarumque non solum viarum, sed etiam visionum abrenunciatio, perficiuntur monachorum Philosophiam significat, que in praeceptorum, que unum faciunt, scientiam vim & efficiacitatem habet. Est enim non medius eorum qui initiantur ordinis, sed summus omnium. Itaque multa eorum qui impune ac sine impropriaione à medio ordine geruntur, omniratione singularibus monachis interdicta sunt, quippe qui cum uno conjugi debent, & cum sacra monade colligi, atque ad Sacerdotum vitam, quamcumlibet formari, quod ei ordini in multis ordine similis sit, & unus ex omnibus ordinibus eorum qui initiantur, ad eum proxime accedat.

Pachymera. In ritu consecrandi monachos colligitur ex Dionysio, quod finitis orationibus facti ad eum accedens, roget ipsum primum, an omnibus rebus dividitis & vitiis variis renuntiet. I. Mercatoris, negotiorum, contractibus, &c. item omnibus phantasias seu imaginacionibus rerum similiis, ut ne de illis quidem cogitare, sed tamquam mortuus ab illis omnibus penitus abstineret.

Quod mystice explicans dicit divisarum, ac secularium viarum atque insuper imaginacionum renunciatio perfectissimam declarat Philosophiam: quoniam à dividitis recesset, unicis illis Christi Domini mandatis unificatur. Neque enim est medius ordinis initiatorum, i.e. illuminatorum, & sacerdotum laicorum: multa enim monachi facere prohibentur, quorum facultas &

porestas laicis est, ut sunt nuptiarum, militiam, & commercia frequentare, & similia quæ in laico non damnantur. Verum monachi præ ceteris debent ad sacerdotalem vivendi rationem efforari, quippe qui præ ceteris initiatis cum isto ordine majorem habent affinitatem; nequaquam facta comparatione cum initiatis iis qui suprema consecratione initia sunt, id est, perfecti (perfectionem sive baptismum, qui per Unctionem, qui per Communionem, qui per Ordinationem sunt consummati) sed cum iis qui initiantur, id est, qui expiantur, docentur, illuminantur. Quoniam omnis quidem qui perficitur, initiatur, non omnis autem qui initiatur, perficitur.

Colligitur quanta debeat esse puritas & perfectio monachorum, quilibet sacerdos non sit, ex dictis comparantur cum illis. V. Refol. 2. & 4.

## C A P V T VII. &amp; ult.

De iis qui sunt in iis qui dormierunt.

**I**n tres partes dividitur: in prima recentes viatos errores circa mortuos: dicitque malos tristes mori, bonos latrati: in secunda, ritum ponte sepeliendi mortuos. In tercia exponit mysteria horum rituum. Et denique disputat cur infantes ratione incapaces baptizantur, & etiam illo tempore Eucharistiam recipiunt.

D.Thom. 3. p.q. 67. a. 7. ex hoc probat convenienter patrum adhiberi ad Baptismum, & a. 8. dicit debere patrum esse doctrum, ubi periculum fuerit. & q. 68. a. 9. probat ex Dionysio, infantes baptizari probat esse Apostolis. & q. 72. a. 4. formam Confirmationis non semper ab Apostolis apponi, vel occulte, & quare? & q. 78. a. 3. ideo has formas sacramentorum non ponit ab Evangelista, quia tunc oportebat esse occultas, ut doceat Dionysius. & q. 80. a. 4. non baptizatos nec ad inspectiorem Eucharistie admittendos, iuxta Dionysium in Suppl. q. 71. a. 3. suffragia peccatorum defunctorum prodest, quia sunt nomine Ecclesiae, ut ait Dionysius. Videatur etiam in q.d. de malo q. 8. a. 1. & q. 16. a. 6. & de veritate q. 9. a. 1.

## Documentum 38.

**S**iquidem qui sancte vixerunt, vera DEI promissio spectante, quasi eorum veritatem in resurrectione ei consentanea viderint, cum firma, veraque fide, divine latitie plena, ad mortis extremum, tamquam ad finem certaminum proficiuntur, quod certo scient sua omnia propter futuram suam ipsorum integrum resurrectionem fore in perfecta eternaque vita & salute.

It autem, qui sceleribus nefariisque sororibus corrupti sunt, si sanctam aliquam doctrinam, & institutionem haerentur, sed etiam ex anno suo permisio egerunt, cum mors appropinquabit, non tam eudivina lex sancta Scriptura aequa contentemda videbitur, sed alii oculis aspectu virtutum suorum perniciosis voluptatibus, sanctaque vita, a quin considerante desierunt, beatam, judicata, miseri & invicti bac vita excedunt, nulla sancta fides propter vitam quam flagitiosissimam egerunt.

Pachymera. Sancti ad spes futuras attenderet, ad mortis terminum venient tamquam ad finem certaminum virtutis coronam recepturi in toro sua resurrectione. i.e. una cum corpore san-

as

sunt omnipotens, missio & famula ipsa in hanc  
monachis p[ro]p[ter]e certe  
vivendi rationes obser-  
veris inducere comitatu[m]  
et affirmare: et recipere  
cum initiatu[m] in quodque  
se n[on] id est, perficitur p[er]f[ect]io  
sapientum, quippe lumen  
animonem, qui per Odysseiam  
nec cum in qui inveniatur,  
docent, illuminant, in  
dem qui perficiunt, in  
qui inveniunt, perficiunt  
debet esse patres de patre  
ut licet factores non s[unt] e[st]o[n]t,  
V. Ref. 2. & 4.

Peccatores verò si quidem sanctam hauserint  
institutionem, eaque neglecta ad concupiscentias  
suis sponte devoluti sunt, cum ad vitam finem  
pervenerint, non jam legem divinam æque ut  
prius despiciabilem existimat, sed aliis longe-  
culis spiritualibus ea que ibi sunt considerantes,

& quibus bonis exciderint excedentes, beatos  
quidem prædicant eos, qui illa ad eum misse-  
ri autem & inviri ex hac vita decedunt, propter  
vitam suam pessimam, nulla salutis spe fulvi.

Nota diversam bonorum & malorum mor-  
tem: & quomodo in morte placeant ad timorem  
virtutis documenta, que in vita ad peccandum  
dispicuerant. V. Ref. 5.

## LIBER DE DIVINIS NOMINIBVS.

Iuxta lectionem, quam sequitur D. Thomas in hujus libri expositione.

## C A P V T I.

Qua sermonis intentio, & qua de divinis  
Nominibus traditor

**D. Thom.** De Deo  
mobilis con-  
cludendū  
res scripturales, DEUMque excedere om-  
nem intelligentiam, Item de eo nihil dicendum,  
ex Scripturis, qui se nobis pro capitu nostro  
communicat. Item arcana DEI non scrutanda, &  
que de DEO ex Scripturis discamus. Item DE-  
UM modo cognosci à nobis in ænigmate, nec  
eum ut in se est, posse concipi in hac vita. Item  
DEI formes ad Angelorum imitationem DEO  
uniri ex rerum omnium ablacione. Item quomodo  
DEUS nomine caret, & omni nomine ap-  
pelletur. Denique DEUS non solum à providen-  
tiis nominari, sed etiam ab apparitionibus.

Cirantur hujus capituli plures tentativa à Divo  
Thoma in summa, ut 1. p. q. 12. art. 1. omnibus  
ipsi est universaliter incomprehensibilis, & ne-  
que sensus ejus est, neque phantasia, neque opin-  
io, neque ratio, neque scientia, & art. 2. per similitudines rerum inferioris ordinis nullo modo  
inferiora possunt cognosci. Et quæst. 13. art. 1.  
Neque nomen ejus est, neque opinio. & a. 2. &  
2. 2. q. 9. 1. a. 1. omnium lantorum Theologorum  
hymnum invenies ad beatos Thearchia  
processus manifestative, & laudative DEI nomi-  
nationes dividentem. & a. 6. DEUM ex creaturi-  
nis nominamus. & q. 32. a. 1. & 36. a. 2. & 39. a. 2.  
non est audendum dicere de DEO præterea, quod  
nobis ex facili eloquio sunt expressa. & q. 8. a. 2.  
non est possibile humana mente ad immensam  
illam futuram excitari coelestium hierarchia-  
rum contemplationem, nisi secundum fernate-  
riali manuductione utatur. Ubi S. Thomas con-  
cordat hunc locum cum alio de coelesti hierar-  
chia, & 2. 2. DEUS est ipsa essentia vera bonitas.  
& q. 106. art. 3. DEUS omnia in se convertit  
tamquam omnium causa. & 3. p. q. 20. art. 1. natu-  
ra creata habet quamdam participationem divi-  
ne bonitatis, quasi radis illius bonitatis subje-  
cta.

Similiter in 1. dist. 2. 2. q. 1. art. 2. & 4. & de  
potent. quæst. 7. art. 5. & de malo, quæst. 5. art.  
artic. 1. Ex quibus eruntur mystica do-  
cumenta sequentia.

## Documentum 39.

ex Lect. 1.

**S**ecundum virtutem revelationis, & ineffabilibus,  
& ignotis, ineffabiliter & ignote conjugatio se-  
cundum meliorem nostram rationabilis & intellectualis  
virtutis, & operationis unionem.

Quod D. Thomas sic explicat. In illis doctri-  
nis, principis humana sapientia inniti possumus,  
in quibus ea traduntur, quæ hominibus cognos-  
cibilis sunt & dicibilia: sed in doctrina fidei  
proponuntur quedam homini ignota, & indisci-  
bilia, quibus habentes fidem indarent in cognos-  
cendo, aut perfecte explicando, licet certius eis im-  
haerant, & aliorum si hujusmodi inhaerio, quam a-  
liqua cognitione naturalis. In doctrina igitur fidei  
non possumus inniti principiis humana sapien-  
tiae, & hoc est, non dicit secundum quam, scilicet  
virtutem revelationis procedentis à Spiritu San-  
cto in Apostolos & Prophetas, nec per fidem  
conjugimur ineffabilibus & ignotis, & veritati di-  
vine, quæ excedit omnem humanam locutionem  
& cognitionem. Nec fides sic conjugit eis,  
ut faciat ea ab homine credente cognoscere, &  
loqui faciat sunt: hoc enim esset spelta visionis,  
sed conjugit ineffabiliter & ignotis, videmus enim  
nunc per speculum, ut dicitur 1. Cor. 13, & ne a-  
liquis hanc conjunctionem despiceret, proper  
sui imperfectionem labitur, secundum meliorem  
unionem nostram rationabilis & intellectualis virtutis  
& operationis, id est, supra virtutem & opera-  
tionem nostram rationis & intellectus. Altioribus en-  
im per fidem conjugimur, quam sine ea, ad  
quæ ratio naturalis pertinet, & certius odbhaere-  
mus, quanto certius est divina revelatio, quam  
humana cognitio. Dicit autem rationalis & intel-  
lectualis, quia eorum, quæ naturaliter cognoscim-  
us, quedam per se à nobis conspiciuntur abs-  
que aliqua investigatione, & eorum propriè est  
intellectus: quedam vero cognoscuntur per in-  
quisitionem, & horum est ratio. Dicit autem ope-  
rationis & virtutis, quia multa cognoscimus vir-  
tute, quæ actu non speculamur. Hec D. Thom.

Inde dicunt: Mytici (quod superius sapere  
petuum est) per obscuritatem fidei, & non per ar-  
ritatem laces procedendum nobis esse in contem-  
platione DEI. Et non solum in illa contempla-  
tione fidei, quæ secundum modum nostrum laces  
comparativam operandi exercemus, sed etiam in nobis præ-  
contemplatione infusa, quæ est supra modum  
nostrum. Quod etiam colligunt ex D. Thom. 1. in contem-  
platione Ma. Dei.

Aaa. 4